‘Goede informatie is zó belangrijk’

En verder

'Laagdrempeligheid vind ik belangrijk'

Rinske Mantel begon op haar vijftiende als turntrainster, maar werkt inmiddels twintig jaar met veel plezier in het notariaat. Zij is mede-eigenaar van Mantel en Overtoom en werkt in Andijk. Toch is ze nog regelmatig in de turnhal te vinden.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

'Elke dag ga ik met plezier naar mijn werk. Als dat niet zo was, dan zou ik andere keuzes maken in het leven. Dit is een prachtig vak. Je ontmoet veel mensen, allemaal verschillend, en je krijgt van iedereen een stukje van zijn of haar leven mee. Al snel nadat ik op dit kantoor begon, als kandidaat-notaris in 2000, wist ik dat ik notaris wilde worden. Ik heb mij altijd vol voor dit mooie vak ingezet, en ik wilde daar op een gegeven moment wel een eigen richting aan geven. In 2009 nam ik het kantoor over.'

COLUMNS

'Hoe verlaag ik de drempel voor mensen om naar ons toe te komen? Hoe laat ik zien wie ik ben en wat ik doe? Ik ben columns gaan schrijven. Korte columns, in gewone taal, over onderwerpen waar veel mensen mee te maken hebben. Ze worden geplaatst in verschillende lokale kranten en huis-aan-huisbladen. Dat doe ik al sinds 2009. "Om 'n koppie bij de notaris", heten mijn columns. Sinds kort staat er een cartoon bij: Suus en Siemen. Siemen verbeeldt de nuchtere Westfries, recht voor zijn raap. Suus is zijn dochter: modern, verstandig. Beeld trekt meer mensen en maakt de informatie nog toegankelijker. Ik heb plezier in het schrijven en ik merk dat het effect heeft. "Dag notaris, ik kom binnenkort 'n koppie bij je doen!", hoor ik regelmatig als ik ergens kom. Soms plaats ik een tegoedbon bij de column, laatst bijvoorbeeld voor een gratis gesprek over het levenstestament. Zo'n bon geeft mensen vaak het zetje dat ze nodig hebben. Die laagdrempeligheid vind ik belangrijk, want ik wil graag dat mensen hun zaken goed geregeld hebben, zodat ze daar geen zorgen om hebben of krijgen.'

KANSEN

'Verder spreek ik regelmatig op bijeenkomsten en onlangs gaf ik een webinar voor de Land- en Tuinbouw Organisatie (LTO). Over de positie van de vrouw in het agrarisch bedrijf. Zo'n vrouw doet vaak de huishouding en de boekhouding. Misschien heeft ze er een kleine baan bij, maar ze deelt dikwijls niet mee in het bedrijf. En dan is er vaak koude uitsluiting. Goede informatie is zó belangrijk. Ik doe daar zo veel mogelijk aan. Sinds 2007 organiseer ik "De Maand van het Testament". Dan geven mijn collega en ik lezingen op verschillende plaatsen, over het testament en levenstestament. Gratis. De zalen zitten altijd vol. Onlangs ben ik ook geïnterviewd voor een plaatselijke en een agrarische krant. Jezelf zichtbaar maken en je kantoor laagdrempelig houden, betekent ook dat je kansen aangrijpt als je ze tegenkomt.'

AGRARISCH

'Ik kom niet uit West-Friesland, maar die nuchtere mentaliteit spreekt mij aan. Afspraak is afspraak. Zo werkt het hier, en dat vind ik fijn. Mijn huis is naast kantoor. Mijn man heeft ook een eigen bedrijf, een tulpenkwekerij en -broeierij. De kleigrond waarop wij zitten, is daar heel geschikt voor. We hebben vier kinderen. Dan is het wel praktisch dat ik niet ver hoef te reizen. De samenwerking met mijn man thuis is cruciaal. Om het begin van het tulpenseizoen te markeren, stond de Dam in Amsterdam onlangs vol tulpen. Iedereen kon ze gratis plukken. Een project van de Stichting Tulpenpromotie Nederland, waarvoor ik de statuten heb gemaakt. Mijn compagnon Aad Overtoom in Benningbroek en ik hebben veel agrarische klanten. Aad en ik zijn lid van de Vereniging Agrarisch Specialisten in het Notariaat, waar ik ook in het bestuur zit. Ook ben ik lid van de EPN en op dit moment actief in de Commissie Levenstestament. We hebben een lokale praktijk, maar zijn bijvoorbeeld ook huisnotaris voor de provincie Noord-Holland. Ik prijs mezelf gelukkig met een compagnon als Aad, een notaris met veel liefde voor het vak, een gigantische kennis en iemand die net als ik graag naar buiten treedt. Ons kantoor groeit en bloeit. We hebben 35 medewerkers.'

TURNEN

'Hoewel mijn vader notaris was, lag het niet direct voor de hand dat ik dat ook zou worden. Toen ik vijftien was, was ik een fanatiek turnster en turntrainster. Ik trainde drie à vier dagen en gaf zeven dagen in de week les. Maar na mijn eindexamen was ik overdag vrij tot een uur of drie, dus ik dacht: laat ik eens wat nuttigs gaan doen. Dat werd rechten. Thuis heb ik het pas verteld toen ik bijna mijn propedeuse had. Mijn vader was verbaasd, maar vond het fantastisch. Als student bleef ik turnen en zo heb ik mijn man ontmoet. Hij was drie keer Nederlands kampioen en deed mee aan het WK turnen in 1988 in Rotterdam. Zelf turnen wij niet meer. Twee keer in de week loop ik hard, dat maakt mijn hoofd leeg. Nu zijn onze twee oudste dochters fanatieke turnsters. Ze trainen vier keer per week in Amsterdam. Twee keer gaan ze zelf en twee keer per week zit ik 's middags in de turnhal. Ik kan daar prima werken.' ■